

ning meget bestemt, saavidt jeg formaaer, skal henvende min Opmærksomhed paa, at den bliver foretaget paa den billigste Maade, men tilslige dog paa en saa forsvaerlig, at den fyldestgjør Hensigten. Men jeg kan, som sagt, da ikke indestaae for, at det Beløb, som nu er foreslaaet af Regjeringen, ikke skulde gaa med, da den bygningskyndige Autoritet, som jeg har havt for mig, efter en gjentagen nøagtig Overveielse, har erklæret Nødvendigheden af dette Beløb, ligesom jeg ei heller kan finde nogen tilstrækkelig Grund til — og vilde desuden finde det aldeles urigtigt — netop med Hensyn til Indretningen af et saadant Sygehuus, at gaae over til et saa afvigende Princip at forsøge paa, om det ikke skulde være muligt ved Licitation at faae Arbeidet udført med det Beløb, som Udvalget har foreslaaet, hvilket, jeg gjentager det atter, er ringere end det, man tidligere har bevilget.

Ordføreren: Hvad angaaer det større Beløb, som tidligere har været bevilget, saa skal jeg ikke udtale mig derom, men jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa, at det vel kan være muligt, at man dengang ikke var bleven saa oplyst med Hensyn til de detaillerede Tegninger og Overslag, som man nu er bleven. Forøvrigt maa jeg meget beklage, at det samlede Thing her maa forhandle denne Sag i al sin Bidløstighed. Hensigten med Finansudvalget er jo ganske vist, at alle Enkeltheder der skulle forhandles, og at man der skal søge at komme til en foreløbig Enighed med vedkommende Minister om de væsentligste Puncter. Det kan gjerne være muligt, naar de Dplysninger, som nu ere meddeelte, havde foreligget for Udvalget, at Udvalget da var gaaet ind paa Bevillingen af det forlangte Beløb. Jeg kan ikke ganske bestemt erklære det, men jeg siger, at det kunde være muligt. Jeg kan ikke nu, navnlig som Ordfører for Udvalget, lade være at stemme for det Forslag, som foreligger fra Udvalget, og ikke i dette Dieblit tage Hensyn til de Dplysninger, der ere fremkomne, og som det forekommer mig rigtigst, at vi havde faaet paa et tidligere Stadium, saafremt det havde været muligt.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skulde dog dertil søie, at jeg ikke veed, at der er rettet nogen Opfordring til Ministeriet angaaende Dplysninger fra Finansudvalgets Side, uden at de med den største Beredvillighed og saa hurtigt som muligt ere skaffede tilstede. Jeg troer heller ikke, at de Dplysninger, som her ere fremkomne fra Ministeriets Side i Anledning af Dtringer om fremtidige Planer med Bygningerne, hørte til de Dplysninger, som der kunde være nogen videre Opfordring fra Ministeriets Side til af sig selv at fremkomme med for Udvalget; og hvor villig jeg end skal være til at indrømme, at der maa lægges en særdeles stor Vægt paa Udvalgets Formening angaaende Forandringer i Finansloven, — hvilket jeg ogsaa troer at have viist, navnlig ved uden Modsigelse at være gaaet ind paa de Forslag, der med Hensyn til Bygningsforetagender ellers ere fremkomne fra Udvalgets Side, — og hvor meget jeg ogsaa fremdeles er villig til at erkjende det, saa troer jeg dog, at det vilde være at sætte Udvalgets Stilling urigtigt, saafremt den skulde opfattes saaledes, at Thinget ikke skulde kunne finde Anledning til at gaae ind paa en Bevilling, fordi Udvalget havde nægtet den. Det er med ligesaa fuldkommen lovlig Gjæmmel, som det er hjemlet Praxis her i Thinget, at slige Forandringer kunne foregaae, og navnlig kunne foregaae, naar den vedkommende Minister, der forøvrigt har viist Tilbøielighed til, saameget som muligt, at komme imøde med Hensyn til de Indskrænkninger i Udgifterne, der ere foreslaaede, med Hensyn til en enkelt Udgift bestemt erklærer, at efter hans hele Opfattelse af Sagen vil det være meget at beklage, dersom Thinget vilde gaae ind paa en foreslaaet Nægtelse deraf.

Monrad: Ja, hvad Udfald end Afstemningen maatte faae over dette Punct, saa kan jeg ikke tvivle paa, at man ved en Forhandling, førend 3die Behandling, vil kunne komme til en Overenskomst med den ærede Minister. Der maa være en eller anden Misforstaaelse, der ligger til Grund for disse fra